

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 46
Yıl/Year : 46

Sayı/Issue : 3

Temmuz/July 2020
Sıra Sayı/Serial : 165

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.
www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet Akarca
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan Kara
Yargıtay 13. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut Coşkun
Yargıtay 23. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih Akdoğan
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.

For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde ***temsilcimiz yoktur***. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2020

**Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı
izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle
kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.**

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in
a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior
expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara

ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle

Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başladıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayınlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer

adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayımlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. İbrahim Özbay
Dr. Öğr. Üyesi Murat Erdem

Özbekistan Cumhuriyeti Yargı Sistemi

Judicial System The Republic Of Uzbekistan.....629-666

Prof. Dr. Mustafa Ateş

Fikir ve Sanat Eserleri Üzerindeki Hakların Edinilmiş
Mallara Katılma Rejimi Yönünden Değerlendirilmesi

*Evaluation of the Rights on Literary and Artistic Works in
Terms of Sharing Regime of Acquired Goods in Marriage*.....667-692

Dr. Ömer Lütfi Peker

Türk Ceza Kanunu İçtima Kurallarının Hakaret-Aşağılama
Suçlarına Uygulanmasında Bazı Tespit ve Değerlendirmeler

*Some Findings And Evaluation In The Implementation Of
The Turkish Criminal Code Aggregation Rules To Insult-
Humiliation Crimes*.....693-735

Dr. Tuğçe Oral

Edinilmiş Mallara Eklenecek Değerler ve Bu Değerlerin
Bedelinin Hesaplanma Anı Hususunda Bazı Yargıtay
Kararlarının Değerlendirilmesi

*The Analysis Of A Number Of Decisions Of Turkish Court
Of Cassation On The Issue Of The Values That Shall Be
Added To The Acquired Property And Time Of Calculation
Of Their Values*.....737-792

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Halil Özdemir

Bildirimsiz Çalıştırılan Sigortalının İş Kazası ve Meslek Hastalığı Nedeniyle İşverenin 5510 Sayılı Kanununun 23. Maddesine Göre Sorumluluğu

*Employer's Liability In Accordance With Article 23 Of Law No. 5510 Due To The Occupational Accident And Occupational Disease Of The Insured Employee Working Without A Statement Of Employment.....*793-845

Mustafa Kurtaran

Örgüte Yardım Suçu

*Offence Of Aiding The Criminal Organization.....*847-928

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Ümit İlker Özcan

Yeni Tip Koronavirüs Salgını (COVID-19) Sebebiyle Ülkemizde Getirilen Bazı Düzenlemelerin İşyeri Kira Bedelinin Ödenmesine Etkileri Üzerine Bir Değerlendirme

*An Evaluation About The Effects Of The Some Regulations Made In Our Land In Terms Of The Novel Coronavirus Pandemic (COVID-19) To The Payment Of The Business Premises' Rental.....*929-951

Ufuk Ünlü

Anonim Şirketlerde Yönetim Kurulu Kararlarının Geçersizliği

*Invalidity Of Board Of Directors Decisions In Joint Stock Companies.....*953-974

İÇİNDEKİLER
CONTENTS

MAHKEME KARARI ÇEVİRİSİ
TRANSLATED COURT DECISION

Gökhan Çayan

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi İkinci Bölümünün

Urat v. Türkiye Kararı.....975-1002

ÖZBEKİSTAN CUMHURİYETİ YARGI SİSTEMİ

JUDICIAL SYSTEM THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

Prof. Dr. İbrahim ÖZBAY¹
Dr. Öğr. Üyesi Murat ERDEM²

ÖZ

Türk Konseyi (Türk Keneşi) üyesi olan Özbekistan, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri içerisinde nüfusu en fazla olan ülkedir. Ortak tarih ve soybağlarımız olan Özbekistan'ın yargı sistemini incelediğimiz bu çalışmada amacımız, Türk Konseyi hukuk çevresi bünyesindeki ülkelerin mevzuat, hukuk eğitimi ve hukukçu yeksenaklığına katkı sunmaktır. Çalışmamızda, Özbekistan'ın sınır komşusu Türk Konseyi üyeleri Kazakistan ve Kırgızistan ile ülkemiz yargı sistemini oluşturan mevzuat düzenlemelerine de karşılaştırmalı olarak yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Özbekistan, Özbekistan Cumhuriyeti Yargı Sistemi, Özbekistan Mahkemeleri, Arabuluculuk, Tahkim

ABSTRACT

Uzbekistan which is a member of the Turkish Council (Turkish Council), is the country with the highest population in the Central Asian Turkish Republics. In this study, where we examined the judicial system of Uzbekistan, which is our common history and genocide, our aim is to contribute to the legislation, legal education and juridical

¹ Makalenin Geliş Tarihi : 19/01/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, e-mail: ibrahim.ozbay@gop.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3820-6501>

² Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, e-mail: murat.erdem@asbu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7285-270X>

equality of the countries within the legal framework of the Turkic Council. In our study, the legislative arrangements that constitute the judicial system of our country with the members of the Turkic Council neighbor of Uzbekistan, Kazakhstan and Kyrgyzstan, are also comparatively included.

Keywords: Uzbekistan, Judicial System the Republic of Uzbekistan, Courts of Uzbekistan, Mediation, Arbitration

FİKİR VE SANAT ESERLERİ ÜZERİNDEKİ HAKLARIN EDİNİLMİŞ MALLARA KATILMA REJİMİ YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE RIGHTS ON LITERARY AND ARTISTIC WORKS IN TERMS OF SHARING REGIME OF ACQUIRED GOODS IN MARRIAGE

Prof. Dr. Mustafa ATEŞ³

ÖZ

Evli kişilerden her biri, gerek evlenmeden önce gerekse evlendikten sonra edinmiş olduğu bir takım taşınır ve taşınmaz mallara sahip olabilir. Keza bunların değeri parayla ölçülebilen sair haklara da sahip olmaları mümkündür. Sözkonusu haklar arasında Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu (FSEK) anlamında eser sayılan fikrî mahsuller üzerindeki telif hakları da olabilir. Hakkın konusunu oluşturan fikrî ürünler, evlenmeden önce meydana getirilmiş olabileceği gibi, evlendikten sonra da meydana getirilmiş olabilir.

Eşlerin sahip oldukları eserler üzerindeki malî haklar, eşler arasındaki malî ilişkilerde, diğer malvarlığı değerleri gibi hüküm ve sonuçlara tabidir. Bu makalenin konusunu, fikir ve sanat eserleri üzerindeki malî hakların eşler arasındaki mal rejimleri bakımından değerlendirilmesi oluşturmaktadır. Bu kapsamda, çalışmada evlilik boşanma veya iptali ya da ölüm gibi sebeplerle sona erdikten sonra, eşlerin sahip olduğu eserler ekonomik haklarına ne olacağı irdelenmektedir. İnceleme yasal mal rejimi olarak kabul edilen edinilmiş mallara katılma rejimine ilişkin Medeni Kanun hükümleri ile sınırlandırılmıştır.

³ Makalenin Geliş Tarihi : 23/06/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk
Anabilim Dalı Öğretim Üyesi., e-mail: mustafa.ates@izu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2401-5384>

Anahtar Kelimeler: telif hakları, malî haklar, evlilik birliği, eşler arasında mal rejimi, edinilmiş mallara katılma rejimi

ABSTRACT

Each married person can own various movable and immovable properties that they have acquired both before and after marriage. It is also possible for them to have other rights, the value of which can be measured in money. Such rights may include copyrights on intellectual products considered to be works in the meaning of the Law on Intellectual and Artistic Works. The copyrighted works that constitute the subject of the right may have been produced before marriage or may have been created after marriage.

The economic rights on the works of spouses are subject to the same judgment and results with regard to financial relations between spouses such as other assets. The subject of this article is the evaluation of financial rights on intellectual and artistic works in terms of property regimes between spouses in the marriage. In this context, after the marriage ends due to divorce or annulment or death, the works owned by the spouses are examined in terms of their economic rights. The review is limited to the provisions of the Turkish Civil Code regarding the regime of sahring acquired goods accepted as a legal property regime in marriage.

Keywords: copyrights, economic rights, marriage union, property regime between spouse, regime of sahring acquired property in marriage.

**TÜRK CEZA KANUNU İÇTİMA KURALLARININ
HAKARET-AŞAĞILAMA SUÇLARINA UYGULANMASINDA
BAZI TESPİT VE DEĞERLENDİRMELER**

***SOME FINDINGS AND EVALUATION IN THE
IMPLEMENTATION OF THE TURKISH CRIMINAL CODE
AGGREGATION RULES TO INSULT-HUMILIATION CRIMES***

Dr. Ömer Lütfi PEKER*

ÖZ

Kanunda suç olarak tarif edilen fiili işleyen faile verilecek ceza belirlenirken, ceza adaletinin gereği olarak, fiilin haksızlık muhtevası göz önünde bulundurulmalı ve bu ceza failin kusuru ile orantılı olmalıdır. Failin kusurunu aşan şekilde cezalandırılmaması gerekir. Bu nedenle kanun koyucu, suç ve ceza siyaseti bakımından hümanist bir anlayışla, suç ve cezada orantılı davranmak, dengeli ve âdil olmak istemesinden kaynaklanan nedenlerle suçların içtimasına ilişkin hükümler vazetmiştir. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda bir şahsın birden çok suçunun ve bu suçlarının cezalarının her birinin diğerinden bağımsız olarak ayrı ayrı varlıklarını korumaları prensip olarak benimsenmiş olmakla birlikte, suçların içtimasına ilişkin hükümlerle bu prensibin istisnasına yer verilmiştir. Eğer, fail aynı suç işleme iradesiyle suç teşkil eden fiili aynı kişiye karşı değişik zamanlarda birden fazla işlemişse ya da failin işlediği bir fiil ile sebebiyet verdiği suç tipleri arasında bir haksızlık ilişkisi benzerliği varsa içtima durumu söz konusudur. Esasen içtima kurallarının mantığında, failin haksız bir yarar sağlamasına imkân verilmeden kusuruyla orantılı, âdil ve rasyonel bir ceza yaptırımının uygulanması düşüncesi vardır. Ceza adaletinde bu şekilde etkisini göstermiş olan suçların içtima konusu, hakaret suçları bakımından da önem taşımaktadır. Çünkü içtima hükümleri ile failin, gereksiz ve kusurunu aşan şekilde cezalandırılması önlenirken, diğer

✉ Makalenin Geliş Tarihi : 06/01/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

* Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Tetkik Hâkimi,
e-mail: ab29321@adalet.gov.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5159-0731>

tarafından failin haksız bir yarar sağlamasına da yol açılmamalıdır. Ayrıca birden çok suçun tek suça dönüşmesi kabul edilirken veya birden fazla suç için faille tek ceza verilmesi cihetine gidilirken, sağlanması amaçlanan ceza adaleti gereği mağdurların haklarının da korunması zorunludur. Bu makalede, Ceza Hukuku öğretisinde suçların içtimai konusunda yazılmış makalelerden yararlanılarak, suçların içtimai konusunun, “hakaret suçları” bakımından değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aynı Suç, Hakaret Suçları, Suçların İçtimai, Ceza Adaleti.

ABSTRACT

In determining the penalty to be imposed on the perpetrator who commits conduct that is described in law as a crime, as a requirement of criminal justice, the injustice content of the conduct has to be taken into consideration and this penalty should be proportional to the fault of the offender. The offender shouldn't be sentenced excessive of his fault. For this reason, the legislator, with humanist perception in relation to crime and punishment policy, stemmed from reasons for wanting to act in proportion at crime and punishment, to be fair and balanced , provided provisions related to aggregation of crimes. Although the preservation of a person's multiple crimes and each of the punishments of those crimes independent of each other adopted as a principle in Turkish Penal Code No:5237, with provisions regarding aggregation of crimes, the exception was given to this principle. If the offender, with the will to commit a crime, commits the criminal act against the same person in different times more than once or if there is a similarity of injustice relation between types of crimes caused by the offender's commitment of a conduct, concept of aggregation comes into question. Fundamentally, within logic of rules of aggregation, there is the thought of imposing a just and rational penalty that is proportional to the fault of the perpetrator without allowing him to acquire undue advantage. The aggregation of crimes, which has shown its effect in criminal justice in this manner, is also important in terms of insult crimes. Because while with the aggregation provisions, punishment of the perpetrator unnecessarily and excessive of his fault

is prevented, on the other side, it shouldn't make way for the perpetrator to acquire undue advantage. Moreover, while the conversion of multiple crimes to a single crime is decided or resorting to impose a single penalty to the perpetrator for multiple crimes, it is compulsory to protect the rights of the victims in accordance with the criminal justice which is intended to be provided. In this article, it is aimed to evaluate the aggregation of crimes in terms of insult crimes by making use of the articles written about the collection of crimes in the doctrine of Criminal Law.

Keywords: Same criminal offence, insult crimes, aggregation of offences, criminal justice.

**EDİNİLMİŞ MALLARA EKLENECEK DEĞERLER VE
BU DEĞERLERİN BEDELİNİN HESAPLANMA ANI
HUSUSUNDA BAZI YARGITAY KARARLARININ
DEĞERLENDİRİLMESİ**

***THE ANALYSIS OF A NUMBER OF DECISIONS OF TURKISH
COURT OF CASSATION ON THE ISSUE OF THE VALUES
THAT SHALL BE ADDED TO THE ACQUIRED PROPERTY
AND TIME OF CALCULATION OF THEIR VALUES***

Dr. Tuğçe ORAL⁴

ÖZ

Çalışmada öncelikle edinilmiş mallara hesapta eklenecek değerler üzerinde durulmuş TMK m. 229/1 b. 1 ve 2 arasındaki farka değinilmiş; ardından TMK m. 235/2'nin düzenlenmesinin altında yatan sebep ortaya konulmaya çalışılmıştır. Sonrasında, Yargıtay'ın vermiş olduğu kararlar incelenmiş, Yargıtay'ın neden içtihat değiştirdiği üzerinde durulmuş ve mevcut içtihadının iddia edildiği gibi adaleti sağlayıp sağlamadığı değerlendirilmiştir. Bu esnada Türk-İsviçre kanun koyucusunun, TMK m. 235/2'de (ZGB m. 214/2) neden TMK. m. 235/1'den (ZGB m. 214/1) farklı bir tutum sergilediği sorusunun cevabı aranmış ve esasında bulmuş olduğu isabetli çözümün Türk uygulamasında gerektiği gibi yerine getirilip getirilmediği, doktrinde savunulan görüşler ile ve İsviçre Federal Mahkemesi'nin vermiş olduğu kararların ışığında değerlendirme yapılmak suretiyle sorgulanmıştır. Son olarak, ülkemizde yaşanan fiyat dalgalanmaları karşısında aralarındaki mal rejimi tasfiye edilen

⁴ Makalenin Geliş Tarihi : 26/05/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

Dr., Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk ABD Öğretim Elemanı, e-mail: tugce.oral@ankara.edu.tr.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9855-2329>

Bu makalede kullanılan İsviçre hukukuna ilişkin kaynakların birçoğunu, makalenin yazımı esnasında yaşanan küresel pandemiye rağmen tarafıma sağlayan Dr. Christa Kissling'e çok teşekkür ederim.

eşler açısından hakkaniyete aykırılık oluşturmayacak şekilde edinilmiş mallara hesapta eklenecek değerlerin hangi tarih esas alınarak nasıl hesaplanması gerektiği hususunda bir görüş ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Edinilmiş mallara katılma rejiminde eklenecek değerler, Eklenecek değerlerin hesaplanma anı, TMK m. 229/1, TMK m. 235/2.

ABSTRACT

In this study, I begin by discussing the values that shall be added to the acquired property according to the Art. 229 Para. 1 of the Turkish Code of Obligations (TCO) and the underlying reason for enacting Art. 235 Para. 2 of the TCO. In addition, I will analyze the decisions of Turkish Court of Cassation and comment whether its new decisions secure the justice or not. During this procedure, I will seek an answer to the question of why Turkish-Swiss lawmakers adopted a different attitude in Art. 235 Para. 2 then its first Paragraph and examine if the lawmakers' sagacious solution is fulfilled in the Turkish practice by commentating its decisions in the light of the opinions enounced in the doctrine and the decisions of Swiss Federal Court. Finally, I will endeavor to put forward an opinion on the issue of how and by grounding on which date the values that shall be added to the acquired property should be calculated in order to secure the equity for the spouses in the face of price fluctuations.

Keywords: values that shall be added to the acquired property, the time of calculation of the values that shall be added, Art. 229 Para. 1 TCO, Art. 235 Para. 2 TCO.

**BİLDİRİMSİZ ÇALIŞTIRILAN SİGORTALININ
İŞ KAZASI VE MESLEK HASTALIĞI NEDENİYLE
İŞVERENİN 5510 SAYILI KANUNUN 23. MADDESİNE GÖRE
SORUMLULUĞU**

***EMPLOYER'S LIABILITY IN ACCORDANCE WITH ARTICLE
23 OF LAW NO. 5510 DUE TO THE OCCUPATIONAL
ACCIDENT AND OCCUPATIONAL DISEASE OF THE INSURED
EMPLOYEE WORKING WITHOUT A STATEMENT OF
EMPLOYMENT***

Halil ÖZDEMİR*

ÖZ

İşverenin 5510 sayılı Kanun 23. madde kapsamındaki sorumluluğu kusursuz sorumluluk esasına dayanır. İşverenin 23. madde kapsamında sorumlu tutulabilmesi için işe giriş bildirgesinin süresinde verilmemesi ve bildirimsiz çalışan işçinin iş kazasına uğraması veya meslek hastalığına yakalanması gerekmektedir. 23. maddedeki düzenleme, işverene uygulanan medeni ceza niteliğindedir ve kayıt dışılığı önlemek amacını taşır. Kurumun alacağı kanundan doğan bağımsız bir alacak hakkıdır. Asıl işveren, işveren vekili ve geçici işveren de 23. madde kapsamında işveren gibi sorumlu tutulur ve işveren ile birlikte müteselsil sorumludurlar. Kanunun metninde, Kurumun 23. maddeye dayalı alacağının 21. maddedeki alacağından bağımsız olarak ayrıca alınacağı öngörülmesine rağmen Yargıtayca her iki madde alacağı, hakların yarışması olarak değerlendirilerek tek tazmin hakkı kabul edilmektedir. Yine Yargıtay uygulamasına göre işverenin 23. madde sorumluluğundan hakkaniyet indirimi yapılmaktadır.

☒ Makalenin Geliş Tarihi : 05/06/2020
Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

* Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Başkanı,
e-mail: hozdemir45@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9669-6107>

Bu yazıda 23. maddenin amacı, hukuki niteliği, rücu şartları ve yapılan tartışmalar üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: 510 sayılı Kanun 23. madde, işe giriş bildirgesi, iş kazası, meslek hastalığı, işveren, asıl işveren, alt işveren, işveren vekili, geçici iş ilişkisi, müteselsil sorumluluk, hakkaniyet indirimi, hakların yarışması.

ABSTRACT

The liability of the employer under Article 23 of Law no.5510 is based on principle of strict liability. In order to hold the employer liable under Article 23, the employer must not have given notice of employment in time and the worker who is working without a notification must suffer an occupational accident or have an occupational disease. The regulation in Article 23 is a civil punishment imposed on the employer and aims to prevent informal employment. The receivable of the institution is an independent receivable claim arising from the law. The principal employer, the employer's representative and the temporary employer shall be held liable in the same manner as the employer under Article 23 and shall be jointly liable with the employer. In the text of the law, although it is foreseen that the receivables based on Article 23 will be collected separately from the receivables in Article 21, the Court of Cassation considers both receivables in two articles as a competition of rights and one right of compensation is accepted. Again, according to the Court of Cassation, the employer is entitled to an equity discount due to the liability of Article 23.

In this text, the objective, the legal characteristics, the withdrawal terms of the 23th article and the discussions made about it are elaborated.

Keywords: Article 23 of Law no. 5510, certificate of employment, occupational accident, occupational disease, employer, principal employer, sub-employer, the employer's representative, temporary employment relationship, joint liability, equity discount, competition of rights.

ÖRGÜTE YARDIM SUÇU

OFFENCE OF AIDING THE CRIMINAL ORGANIZATION

Mustafa KURTARAN*

ÖZ

Örgütlü suçluluk, siyasi, sosyal, ekonomik, güvenlik ve benzeri yönlerden toplumsal hayatın her alanında tehlikelere neden olmaktadır. Kamu düzeni ve güvenliğine karşı oluşturdukları yüksek tehlike ile mücadele edebilmek için mevzuatta gerekli düzenlemeler yapılmaktadır. Suç örgütleri ile mücadeledeki zorluklar nedeniyle mevzuatta özel soruşturma ve kovuşturma usulleri ile yaptırımlara yer verilmiştir.

5327 sayılı Türk Ceza Kanununun (TCK'nın) 220'nci maddesinde “suç işlemek amacıyla örgüt kurma” başlığı altında örgütlü suçluluğa ilişkin genel ve tamamlayıcı nitelikte bir düzenleme yapılmıştır. Buna göre, suç işlemek amacıyla örgüt kurulması, henüz somut olarak bir suç işlenmemiş olsa dahi tehlikeliliği nedeniyle suç olarak düzenlenmiştir. Maddede örgüt kurma ve yönetme ile örgüte üyelik suçları düzenlenmiş olup, aynı maddenin yedinci fıkrasında örgüte üye olmamakla birlikte örgüte bilerek ve isteyerek yardım etme suçu da bağımsız bir suç olarak düzenlenmiştir.

Silahlı terör örgütü suçunu düzenleyen 5237 sayılı TCK'nın 314'üncü maddesinin üçüncü fıkrasındaki “suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçuna ilişkin diğer hükümler, bu suç açısından aynen uygulanır.” şeklindeki açık düzenleme nedeniyle örgüte yardım suçuna ilişkin TCK'nın 220'inci maddenin yedinci fıkrasındaki düzenleme terör örgütüne yardım suçu için de aynen uygulanır.

Makalemizin konusu, 5237 sayılı TCK'nın 220'nci maddesinin yedinci fıkrasında düzenlenen “örgüte yardım” suçudur. Bu kapsamda, örgüte yardım suçu detaylıca incelenmiştir.

✉ Makalenin Geliş Tarihi : 05/06/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

* Yargıtay 16. Ceza Dairesi Üyesi., e-mail: mustafa.kurtaran@adalet.gov.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5613-6201>

Anahtar Kelimeler: Örgütlü suçluluk, Örgüt, suç örgütü, terör örgütü, Örgüte yardım etme

ABSTRACT

Organized criminality poses significant dangers in all areas of social life in terms of political, social, economic, security and similar aspects. Necessary arrangements are made in the legislation to combat the high danger posed to public order and security. Due to the difficulties in combating crime organizations, special investigations and prosecution procedures and sanctions are included in the legislation.

In Article 220 of the Turkish Penal Code No. 5237, a general and complementary regulation regarding organized crime has been made under the heading of “establishment of an organization to commit a crime”. Accordingly, the establishment of an organization for the purpose of committing a crime was regulated as a crime due to the importance of its dangerousness even if a crime has not been concretely concluded.

In the article, the crimes of establishment and management of the organization and membership of the organization were regulated and the crime of helping in the seventh paragraph of the same article was regulated as an independent crime. In the third paragraph of article 314 of the Turkish Penal Code No. 5237, which regulates the crime of the armed terrorist organization, “Other provisions related to the crime of establishing an organization in order to commit a crime are applied exactly in terms of this crime.” the regulation in the seventh paragraph of Article 220 of the TCK regarding the crime of providing material support to a organization due to the clear regulation is also applied for the crime of providing material support to a terrorist organization.

The subject of our article is the “Providing material support to an organization” crime regulated in the seventh paragraph of article 220 of the Turkish Penal Code No. 5237. In this context, the crime of providing material support to an organization was examined in detail.

Keywords: Organized criminality, Organization, Criminal organization, Terrorist organization, Providing material support, providing material support to an organization

**YENİ TİP KORONAVİRÜS SALGINI (COVID-19) SEBEBİYLE
ÜLKEMİZDE GETİRİLEN BAZI DÜZENLEMELERİN
İŞYERİ KİRA BEDELİNİN ÖDENMESİNE ETKİLERİ
ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME**

***AN EVALUATION ABOUT THE EFFECTS OF THE SOME
REGULATIONS MADE IN OUR LAND IN TERMS OF THE
NOVEL CORONAVIRUS PANDEMIC (COVID-19) TO THE
PAYMENT OF THE BUSINESS PREMISES' RENTAL***

Ümit İlker ÖZCAN*

ÖZ

2019 yılının sonlarında Çin Halk Cumhuriyeti'nin Hubei eyaletinin başkenti Wuhan'da ortaya çıkan Yeni Tip Koronavirüs Hastalığı (*COVID-19*) sebebiyle çok sayıda ülke etkilenmiş ve 11 Mart 2020 tarihinde Birleşmiş Milletlere bağlı Dünya Sağlık Örgütünün küresel çapta pandemi ilan etmesiyle işin ciddiyeti daha da ortaya çıkmıştır. Bu salgın sonrasında diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde getirilen ciddi tedbirler dolayısıyla ülkemiz sosyal, kültürel, psikolojik ve ekonomik olarak etkilenmiştir. Ekonomik etkileri incelendiğinde bunlardan birinin işyeri kira bedelinin ödenmesi ile ilgili olduğu görülmektedir. Bu çalışmada, salgının işyeri kira bedelinin ödenmesini nasıl etkilediği ve bu etkiler sebebiyle hangi hukuki kavramların uygulama alanı bulacağı incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yeni tip koronavirüs, salgın, ekonomik etkiler, işyeri kiralari.

ABSTRACT

Towards the end of 2019, a great number of countries have been affected in terms of novel coronavirus disease (COVID-19) that was

✉ Makalenin Geliş Tarihi : 22/05/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

* Yargıtay 14. Hukuk Dairesi Tetkik Hâkimi; LL.M.; Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Özel Hukuk A.B.D. Doktora Programı Öğrencisi.,
e-mail: umitilkerozcan@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6656-0244>

occured in Wuhan, the capital city of Hubei province of People's Republic of China (PRC). World Health Organisation of UN declared COVID-19 as a pandemic globally on the 11th March of 2020, thereby the disease has been noticed as a severe issue all over the world. Due to strict precautions taken in our land just like other countries, it has been affected socially, culturally, psychologically and economically. One of the economical effects is regarding the payment of the business premises' rental. In this study, how the outbreak has been affected the payment of the rental and which legal concepts will be applied are analysed.

Keywords: Novel coronavirus, outbreak, economical effects, business premises' rental.

**ANONİM ŐIRKETLERDE YÖNETİM KURULU
KARARLARININ GEÇERSİZLİĞİ**
***INVALIDITY OF BOARD OF DIRECTORS DECISIONS IN
JOINT STOCK COMPANIES***

Ufuk ÜNLÜ*

ÖZ

Anonim Őirketin yönetim ve temsil organı yönetim kuruludur. Yönetim kurulları hukuki işlem niteliğinde karar alarak görevlerini icra ederler. Bu bakımdan, yönetim kurulu kararlarının geçerliliği, hukukun genel prensipleri ve yasal mevzuatta yer alan düzenlemeler kapsamında değerlendirilir. Literatürde yönetim kurulu kararlarının geçersizlik halleri; yok hükmünde olma, butlan ve iptal edilebilir kararlar olarak sıralanmıŐtır. Söz konusu haller, nedenleri ve doğurduğu sonuçlar bakımından birbirlerinden ayrılırlar. Bu itibarla, geçersizlik hallerinin hangi durumlarda ortaya çıkacağı, etki alanının genişliği, uygulaması, meydana getirdiği sonuçlar ve birbirlerinden farkları yazımız içerisinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anonim Őirket, Yönetim Kurulu, Yokluk, Butlan, İptal Edilebilirlik.

ABSTRACT

The management and representation body of the Joint Stock Company is the board of directors. The boards of directors take decisions in the nature of legal action and carry out their duties. In this respect, the validity of the decisions of the board of Directors is evaluated within the scope of the general principles of law and the regulations contained in the legal legislation. In the literature, the invalidity of board decisions are listed as non-adjudication, butlan and

✉ Makalenin Geliş Tarihi : 15/06/2020
Makalenin Kabul Tarihi : 09/07/2020

* Cumhurbaşkanlığı Denetçisi, e-mail: ufuk1984@hotmail.com.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2547-7609>

repeatable decisions. The cases in question are separated from each other in terms of their causes and consequences. Therefore, in which cases of invalidity will occur, the breadth of the domain, its application, its results and their differences will be discussed in our article.

Keywords: Joint Stock Company, Board Of Directors, Absence, Nullity, Cancelability

**AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ
İKİNCİ BÖLÜMÜNÜN URAT v. TÜRKİYE KARARI**

Çeviren: **Gökhan ÇAYAN, LL. M***

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ⁵

İKİNCİ BÖLÜM

URAT v. TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru Numaraları: 53561/09 ve 13952/11)

KARAR

STRAZBURG

27 Kasım 2018

İşbu karar Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecek olup bazı şekli değişikliklere tabi tutulabilir.

Urat v. Türkiye davasında

Robert Spano, Başkan,

Hakimler, Julia Laffranque,

✉ Geliş Tarihi : 05/05/2020

Kabul Tarihi : 09/07/2020

* Hakim: Ankara İdare Mahkemesi, LL. M: Kırıkkale Üniversitesi; LL. B: Kırıkkale Üniversitesi; D. eP: Pazmany Peter Üniversitesi.
e-mail: gcayan@yandex.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8704-2884>

⁵ Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin İkinci Bölümü'nün bu kararı resmi İngilizce metinden çevrilmiştir.

Işıl Karakaş,
Paul Lemmens,
Jon Fridrik Kjølbro,
St phanie Mourou-Vikström,
Ivana Jelić,
ve Bölüm Yazı İşleri Müdürü Stanley Naismith katılımıyla,
23 Ekim 2018 tarihindeki müzakerelerin akabinde,
Anılan tarihte aŐağıdaki gibi karar verilmiştir: